

Folketingets Votum respekteres og Budgettet overholdes, naar man staar med en saadan Udgift i et saadant Tilfælde, som her finder Sted.

Da jeg har Ordet, kunde jeg ønske at gøre endnu et Spørgsmaal til det høje Ministerium, og dette maa vel formentlig rettes til den højtærede Finansminister. Da vi stod her den 1ste April over for Vedtagelsen af Finansloven, og der paa Finanslovsforslaget var nægtet Bevillinger til Gendarmerne, til det ekstraordinære Politi og deslige, da udtalte den daværende Finansminister og Renseispræsident sig paa den Maade, som de Herrere kunne se i Rigsdagstidende for i Fjor, Sp. 5232, hvor han sagde, at over for disse Poster maatte det være „en Selvfølge, at naar der ved Indstillingerne paa flere Punkter vilde blive nægtet hele den Bevilling, der er opført paa Finanslovsforslaget, saasom til Gendarmen, Politiforanstaltninger og a. m., som den ærede Ordfører nævnte, da skal dette ikke udelukke, at der paa forventet Tillægsbevilling afholdes de nødvendige Afvillingsudgifter, Udgifter, som det i dette Øjeblik ikke en Gang vil være muligt at beregne eller angive.“ Saaledes udtalte den afgaaede Finansminister sig den 1ste April i Fjor, og man maatte da have ventet, at der havde fundet en Afvikling Sted af Gendarmen og det ekstraordinære Politi m. m., som jo maatte have kostet Penge, og saa maatte disse Penge, som vare udgivne i Anledning af Afviklingen, være at finde her paa Forslaget til Tillægsbevillingsloven for dette Aar. Jeg har imidlertid ikke kunnet finde disse Poster her. Hvis de alligevel skulde være her, saa beder jeg den højtærede Finansminister oplyse mig om, hvor jeg da skal finde Posterne til Afvikling af Gendarmprovisoriet m. m., og ere de her ikke, beder jeg den ærede Finansminister oplyse mig om, hvorledes disse Penge ere blevne afholdte til Afvikling af disse Forhold, og med hvilken Hjemmel man tænker sig at kunne over for Statsrevisionen komme frem med disse Udgifter.

Krigsministeren (C. Thomsen): Det ærede Medlem, der nu havde Ordet, undrede sig over, at der paa det foreliggende Lovforslag var opført en hel Del Beløb til Foranstaltninger, til hvis Gennemførelse der ikke af Rigsdagen var bevilget Midler, enten paa Finansloven eller Tillægsbevillingsloven. Jeg tilstaar, at jeg, dersom de Beløb ikke havde været opførte paa Tillægsbevillingsloven, vilde finde, at det ærede Medlem havde stor Grund til at undre sig, thi det

er jo noget, som er ham saa vel som alle andre bekendt, at de i tidligere Finansaar paabegyndte Forsvarsforanstaltninger og Anskaffelser, ere for at afsluttes blevne fortsatte endnu i Aar, og dersom de Beløb, der ere medgaaede dertil, ikke vare bragte frem her til Tingets Rundsab, var der jo fra Regeringens Side begaaet den Fejl, at man havde villet skjule noget over for Rigsdagen. Det er saa langt fra Tilfældet, at man netop gør Rigsdagen bekendt med de faktiske Forhold; det er jo et Faktum, der er ubestrideligt, at disse Foranstaltninger er trufne, og som følge deraf Udgifterne afholdte. Jeg skal dog med Hensyn til de paagældende Beløb fremsføre noget, som maasse vil berolige det ærede Medlem. De Udgifter, der ere afholdte, falde væsentlig ind under en stor Gruppe, jeg vilde kalde kontraktmæssige Forpligtelser, Forpligtelser, som Staten ifølge af Regeringen understrevne Kontrakter har bundet sig til lige over for Indlændinge eller Udlændinge, og altsaa saadanne Udgifter, som den ved en Dom vilde være bleven tilpligtet at betale, og som det vilde have været lidet fornuftigt og lidet økonomisk at lade være at afholde i rette Tid. Andre Udgifter falde ind under, hvad jeg vil kalde: nødvendige, logiske Konsekvenser. Med Hensyn til denne Gruppe, saavel som med Hensyn til den første Gruppe, de kontraktmæssige Forpligtelser, vil det jo være klart, at det baade vilde være uhenftignæssigt og uøkonomisk ikke at afholde dem.

For saa vidt der derimod var Tale om Foranstaltninger, der ikke hørte ind under nogen af disse Kategorier, for saa vidt der var Tale om, at der i Finansaaret skulde være skabt ny Provisorier, da har ingen som helst Udgift været afholdt dertil. Der er ingen ny Provisorier blevne skabte, det drejer sig kun om Afvikling af de gamle.

Jeg skal, for at ærede Medlemmer kunne forstaa dette, tillade mig at illustrere det. Naar der f. Eks. af Artilleriet paa Statens Vegne er afsluttet Kontrakt med en Fabrik om Levering af et vist Antal Skuds, og denne Kontrakt gaar ud paa, at ved dens Underskrift Halvdelen af det paagældende Beløb skal udredes og den anden Halvdel senest 14 Dage efter, at de paagældende Picer ere færdige — saa er det jo klart, at det, naar Kontraktens Afslutning ligger langt tilbage i Tiden og altsaa Udbetalingen af den første Halvdel af Beløbet alt har fundet Sted, vilde være baade uforstandigt og uøkonomisk, om man ikke vilde erlægge den anden Halvdel og saaledes komme i Besiddelse af Kanonerne, i Stedet for ved at udlade det at risikere ikke at faa dem — i rette